10. Jana Svätá Evanjelium

10. kapitola.

Ján pokračuje tých Spasa, ovca
vodiaceho Otcom pastiera, na kňaza pastierskeho
podobne farebného, ale vrahovi a
trhačovi Diablovi, ktorý ovce Pánove na zahynutie,
na zavraždenie tým Démonským ženie a vedie
dobre známe, ale nie svoje, ani ovce
vo svojom stáde.

1 Ámen, ámen hovorím vám, kto nevchádza
dverami do košiara ovčieho, ale inde
prelieza, ten je zlodej a lupič.
2 Kto pak vchádza dverami, je pastier
3 ovec. Tomu vrátnik otvára a ovce hlas
jeho počujú, a svoje ovce volá po mene a
4 vyvádza ich. A keď svoje ovce vyženie,
pred nimi ide, a ovce idú za ním, lebo
5 znajú hlas jeho. Cudziemu pak nepôjdu za
ním, ale utekajú od neho, lebo neznajú
6 hlasu cudzích. Toto podobenstvo povedal
im Ježiš, ale oni nepochopili, čo im to
7 hovorí. Tedy opäť im Ježiš povedal:
Ámen, ámen hovorím vám, že ja som
8 dvere oviec. Všetci, koľkí prišli predo
mnou, zlodeji a lupiči sú, ale ich
9 neposlúchli ovce. Ja som dvere; skrze
mňa ak niekto vojde, bude spasený a
vojde a vyjde a pastvu nájde.
10 Zlodej nepríde, iba aby kradol a zabil
a zahubil. Ja som prišiel, aby život
mali a hojnejší mali.
11 Ja som pastier dobrý. Pastier dobrý
život svoj dáva za ovce.
12 Mzdár pak a nie pastier, ktorého ovce
nie sú vlastné, vidí vlka prichádzať a
opúšťa ovce a uteká, a vlk ich chytá a
13 rozhání, lebo mzdár je a nezáleží mu na
14 ovciach. Ja som pastier dobrý a znám
moje a znajú ma moje,
15 ako ma zná Otec a ja znám Otca a život
16 svoj dávam za ovce. A iné ovce mám,
ktoré nie sú z tohto košiara; i tie mi
treba priviesť a budú počuť hlas môj a
17 bude jedno stádo, jeden pastier. Preto
ma miluje Otec, že ja dávam život svoj,
18 aby som ho znova vzal. Nikto ho nevezme
odo mňa, ale ja dávam ho sám od seba.
Moc mám dať ho a moc mám znova ho
vziať. Toto prikázanie prijal som od
19 Otca svojho. Roztržka opäť nastala
medzi Židmi pre tieto slová.
20 Mnohí z nich hovorili: Démona má a
šalieni; čo ho počúvate?
21 Iní hovorili: Slová tieto nie sú slová
človeka posadnutého démonom. Či môže
démon oči slepým otvoriť?
22 Bola pak v Jeruzaleme slávnosť
23 posvätenia chrámu a zima bola. A
chodil Ježiš v chráme po Šalamúnovej
24 sieni. Obstúpili ho tedy Židia a hovorili
mu: Dokedy nám dušu trápiť budeš?
Ak si ty Kristus, povedz nám otvorene.
25 Odpovedal im Ježiš: Hovoril som vám a
neveríte. Skutky, ktoré ja činím v mene
26 Otca svojho, tie svedčia o mne. Ale vy
neveríte, lebo nie ste z oviec mojich,
27 ako som vám povedal. Ovce moje hlas
môj počujú a ja znám ich a idú za mnou
28 a ja dávam im život večný a nezahynú
nikdy na veky a nevytrhne ich nikto z
29 ruky mojej. Otec môj, ktorý mi dal ich,
väčší je nad všetkých a nikto nemôže
30 vytrhnúť z ruky Otca môjho. Ja a Otec
31 jedno sme. Vzali tedy Židia kamene,
32 aby ho ukameňovali. Odpovedal im
Ježiš: Mnohé dobré skutky ukázal som
vám od Otca môjho; pre ktorý z tých
33 skutkov kamenujete ma? Odpovedali mu
Židia: Pre dobrý skutok nekamenujeme
ťa, ale pre rúhanie a preto, že ty
človek robíš sa Bohom.
34 Odpovedal im Ježiš: Nie je napísané v
35 zákone vašom: Ja som povedal: bohovia
ste? Ak tedy bohov nazval tých, ku
ktorým slovo Božie prišlo, a nemôže
36 byť zrušené písmo, ktorého Otec posvätil
a poslal na svet, vy hovoríte, že
rúhaš sa, lebo som povedal: Syn Boží
37 som? Ak nerobím skutky Otca svojho,
38 nechcite mi veriť. Ale ak robím, hoci
mne neveríte, skutkom veriť chcite, aby
ste poznali a verili, že Otec vo mne je
a ja v Otcovi.
39 Hľadali tedy opäť, aby ho pochytili, a
40 vyšiel z rúk ich. A odišiel opäť za
Jordán na miesto, kde Ján prvotne
41 krstil, a zostal tam. A mnohí prišli k
nemu a hovorili: Ján síce nijakého
42 znamenia neučinil, ale všetko, čo povedal
Ján o tomto, pravdivé bolo. A mnohí
uverili v neho.